

YARATILIŞ

İsmail SERİNKEN
&
Cem GÜLER

YARATILIŞ

**İsmail SERİNKEN
&
Cem GÜLER**

YARATILIŞ

Tüm yayın hakları yazarlarına aittir.

Şubat 2014

Kutsal Kitap – 2011 Kitabı Mukaddes Şirketi, Yeni
Yaşam Yayınları

Baskı
Matser Basım Sanayi Ltd. Şti.
Gersan Sanayi Sitesi 2307 Sok.
No:42
Ergazi- ANKARA
Tel: 0312 255 75 15

ÖNSÖZ

Kutsal Kitap'ın (Tevrat, Zebur, İncil) Yaratılış bölümü, insanoğlunun binlerce yıldır aradığı pek çok sorunun yanıtını içinde barındırır. Her şey nasıl başlamıştır, insanoğlu neden ve nasıl yaratılmıştır ve yaşamın anlamı nedir? Tarih boyunca tüm bu sorulara hep yanıt aranmış, üzerine çok şeyler söylenmiş ve yazılmış ama hala tatmin edici yanıtlar bulunamamıştır. Yaratılış Kitabı, sadece geçmişe ait bir tarih kitabı değildir. İçinde geçmiş, bugünü, geleceği ve hatta zamanın ötesini barındırır. Kitap, içinde yaşadığımız acı ve sefaletlerle dolu bu dünyanın, sanıldığı gibi Tanrı'nın eseri olmadığını, bunun insanın seçimiyle ortaya çıkan bir bozulma (çürüme) olduğunu söyler. Ancak sevgi olan Tanrı, bu duruma kayıtsız kalmaz ve insanların yanlış seçimlerine rağmen, onlara bir çıkış yolu açar. Bu kitapta, Kutsal Kitap'ın Yaratılış bölümündeki Tanrı tarafından insanlığa açıklanmış olan, “Yol” konusu incelenmiştir. Umudum ve duam, bu kısa çalışmanın, birçok insana o Yol'u gösterebilmesi ve Tanrı kimliğiyle ilgili doğru bir bakış açısı sunabilmesidir...

1.Tanrı Sonsuz Bir Ruh'tur

Yaratılış 1:1-2 Başlangıçta Tanrı göğü ve yeri yarattı. Yer boştu, yeryüzü şekilleri yoktu; engin karanlıklarla kaplıydı. Tanrı'nın Ruhu suların üzerinde hareket ediyordu.

Tanrı başlangıçta oradaydı, yani başlangıç ve her şey O'nun tarafından yaratıldı. Tanrı, başı ve sonu olmayan sonsuz bir ruhtur. O'nun varlığı olmadan her şey boş, şekilsiz ve anlamsızdır.

2. Tanrı'dan Ortaya Çıkan İlk Şey!

Yaratılış 1:3 Tanrı, "Işık olsun" diye buyurdu ve ışık oldu.

Tanrı'nın yaratmış olduğu ilk şey ışıktı. Diğer bir ifadeyle Tanrı'nın içinde bulunan ve O'ndan taşan ilk şey, ışık oldu. Işık iyiliği, karanlık ise kötülüğü simgeler. Tanrı ışıktır. O'nda hiç kötülük yoktur. Ölüm, hastalık, sefalet, açlık ve benzeri tüm olumsuz şeyler karanlıktan gelir ve bunların Tanrı'yla hiçbir ilişkisi yoktur. Tam tersine tüm bunlar Tanrı varlığının, yani ışığın yoksunluğuyla ortaya çıkar.

3. İnsanın Yaratılışı

Yaratılış 1:26-31 Tanrı, “Kendi suretimizde, kendimize benzer insan yaratalım” dedi, “Denizdeki balıklara, gökteki kuşlara, evcil hayvanlara, sürüngenlere, yeryüzünün tümüne egemen olsun.” Tanrı insanı kendi suretinde yarattı, onu Tanrı'nın suretinde yarattı. Onları erkek ve dişi olarak yarattı. Onları kutsayarak, “Verimli olun, çoğalın” dedi, “Yeryüzünü doldurun ve denetiminize alın; denizdeki balıklara, gökteki kuşlara, yeryüzünde yaşayan bütün canlılara egemen olun. İşte yeryüzünde tohum veren her otu, tohumu meyvesinde bulunan her meyve ağacını size veriyorum. Bunlar size yiyecek olacak. Yabani hayvanlara, gökteki kuşlara, sürüngenlere –soluk alıp veren bütün hayvanlara– yiyecek olarak yeşil otları veriyorum.” Ve öyle oldu. Tanrı yarattıklarına baktı ve her şeyin çok iyi olduğunu gördü. Akşam oldu, sabah oldu ve altıncı gün oluştu.

İnsanın tüm yaratılış içinde en değerli varlık olması'nın nedeni, Tanrı'nın benzerliğinde yaratılmış olmasındandır. Görünmez Tanrı, görünen (fiziksel) dünyada, insan aracılığıyla

kendisini göstermek istedi. İnsan bir ayna gibi fiziksel dünyada Tanrı'yı yansıtacaktı. Diğer yaratılan her şey, melekler dahil olmak üzere insana baktığında, insanın Tanrı soyundan olduğunu fark ediyorlardı. İnsan, ilk yaratılışta, yani günaha düşmeden önce Tanrı gibi ölümsüz ve kusursuz bir varlıktı. Aslında insanın Tanrı'ya benzer olan yanı, sadece ölümsüz ve kusursuz olması değil, onu tüm diğer canlılardan ayıran akla, duygulara ve iradeye sahip olmasından da kaynaklanıyordu. Tanrı'nın insanoğluna vermiş olduğu ilk buyruk, onların tüm yaratılışa, yani doğada ve içinde yaşayan her şeye egemen olmalarıydı. Bu yönetme buyruğuydu, ancak yönetme buyruğu içinde insanın insanı yönetmesi yer almıyordu. Bunun nedeniyse her bir insanın Tanrı benzerliğinde, yani bir efendi olmasından kaynaklanıyordu. Ancak bu durum günahattan önce, yani insan kusursuzken geçerliydi. Çünkü düşüşten sonra diğer her şey gibi bu da bozulmuş ve yaratılış amacından uzaklaşmıştır. Ayrıca Tanrı'nın insanı kendi benzerliğinde yaratmasının bir diğer nedeni, onlarla bir efendi kul ilişkisi değil, sevgi temelli bir aile ilişkisi kurmak istemesindedir. Tanrı'nın kulları yani hizmetkarları (Melekler) zaten vardır. İnsanlar O'nun çocukları olmak üzere yaratılmışlardır. Ayetlerde bir

diğer dikkat çekici olan yan, Tanrı'nın kendimize benzer insan yaratalım derken, kendisi için kullanmış olduğu çoğul eylem ifadesidir. Bu da Üçlü Birlik'e işaret etmektedir.

Başlangıçta bütün hayvanlar otoburdu. Hiçbir hayvan başka hayvana zarar vermiyor, kan dökülmüyordu.

4. Yedinci Gün

Yaratılış 2:1-3 Gök ve yer bütün öğeleriyle tamamlandı. Yedinci güne gelindiğinde Tanrı yapmakta olduğu işi bitirdi. Yaptığı işten o gün dinlendi. Yedinci günü kutsadı. Onu kutsal bir gün olarak belirledi. Çünkü Tanrı o gün yaptığı, yarattığı bütün işi bitirip dinlendi.

Yedinci gün her şey tamamlandı. Yedi rakamı mükemmelliği simgeler. Tanrı'nın yaratmış olduğu her şey eksiksiz ve mükemmeldi. Ancak Tanrı yaratmış olduğu her şeye, onlara vermiş olduğu özgür irade armağanıyla seçim özgürlüğü sunar. Aslında bu seçim çok sadedir, yaratıklar kendi iradeleriyle Tanrı'yı seçebilirler veya O'nu reddedebilirler. Zorlama Tanrı'nın doğasına ve karakterine aykırıdır. Çünkü Tanrı sevgidir. O'nu seçenler ışıktadır ve bununla kusursuzluklarını korurlar. O'nu reddedenlerse ışıktan yani Tanrı'dan yoksun kaldıkları için kusurlu olurlar. Tanrı hiçbir zaman kusurlu bir şey yaratmaz, kusur O'nu reddetmenin bir sonucudur.

5. Hayvanlara Adem İsim Verdi

Yaratılış 2:19-20 RAB Tanrı yerdeki hayvanların, gökteki kuşların tümünü topraktan yaratmıştı. Onlara ne ad vereceğini görmek için hepsini Adem'e getirdi. Adem her birine ne ad verdiyse, o canlı o adla anıldı. Adem bütün evcil ve yabani hayvanlara, gökte uçan kuşlara ad koydu. Ama kendisi için uygun bir yardımcı bulunmadı.

Tanrı'nın, insanoğlunun yeryüzünde egemen olmasını, ne kadar çok istemiş olduğunu Adem'e tüm hayvanlara isim verme ayrıcalığını vermiş olmasından da anlıyoruz. İsimlendirme, tanımlama anlamına gelir. Adem'e diğer bir deyişle yaratılışı tanımlayıp biçimlendirme ayrıcalığı verilmiştir.

6. Havva'nın Yaratılışı

Yaratılış 2:21-24 RAB Tanrı Adem'e derin bir uyku verdi. Adem uyurken, RAB Tanrı onun kaburga kemiklerinden birini alıp yerini etle kapadı. Adem'den aldığı kaburga kemiğinden bir kadın yaratarak onu Adem'e getirdi. Adem, "İşte, bu benim kemiklerimden alınmış kemik, etimden alınmış ettir" dedi, "Ona 'Kadın' denilecek, çünkü o adamdan alındı." Bu ne-

denle adam annesini babasını bırakıp karısına bağlanacak, ikisi tek beden olacak.

Tanrı Havva'yı Adem gibi yaratabilir veya sadece ona ol diyebilirdi. Ama Tanrı Havva'yı çok özel bir biçimde yaratmış, bununla da erkek için kadının ne kadar değerli olduğunu ortaya koymak istemiştir. Kadın erkeğin bir parçasından, kalbine en yakın nokta olan kaburgasından yaratılmıştır. Kadın erkek için hayati bir önem taşımaktadır. Burada “ikisi tek beden olacak” ifadesi de çok güçlüdür. Bu yalnızca fiziksel bir anlam taşımaz, onların duygusal ve her açıdan birbirlerini tamamlayacakları anlamına da gelir. Bu bütünleşme, sevginin birleşmesidir. Bu da sağlıklı gelecek kuşaklara ve toplumlara açılan kapının, hem fiziksel hem de ruhsal anahtarıdır. Ne erkek kadından, ne de kadın erkekten üstündür. Her ikisi de eşsiz ve birbirleri için tamamlayıcıdır. Kimi toplumlarda kadın ikinci sınıf insan olarak görülmekte ve kötü muameleye (fiziksel ve duygusal şiddet) maruz kalmaktadır. Erkeği yüceltip kadını hor görmek, onları eşit yaratan Tanrı'ya karşı saygısızlıktır. Toplumlardaki her türlü sıkıntının temel nedeni, erkek ve kadın arasındaki birliğin bozulmuş olmasındandır.

7. İlk Batıl Dinin Ortaya Çıkışı (İncir Yaprakları)

Yaratılış 3:6-7 Kadın ağacın güzel, meyvesinin yemek için uygun ve bilgelik kazanmak için çekici olduğunu gördü. Meyveyi koparıp yedi. Yanındaki kocasına verdi, o da yedi. İkisinin de gözleri açıldı. Çıplak olduklarını anladılar. Bu yüzden incir yaprakları dikip kendilerine önlük yaptılar.

Adem ile Havva yaşamlarında ilk kez günahla tanıştıklarında mükemmelliklerini ve masumiyetlerini yitirmişlerdir. Masumiyetin ortadan kalkmasıyla fark ettikleri ilk şey, çıplaklıklarıydı. Bu durum, onları hiç tanımadıkları yabancı bir duygu olan utançla karşı karşıya getirmiştir. Ancak bu utanç duygusu, bedenün çıplaklığının da ötesinde, vicdanın kirlenmesinden ve iç varlıklarında ortaya çıkan bir boşluktan kaynaklanıyordu. Onları örten Tanrı'nın yüceliği artık üzerlerinden kalkmış ve bu yüzden çırılçıplak kalmışlardı. Kendilerini kirlenmiş ve savunmasız olarak hissediyorlardı. Aynı zamanda yaşamlarında ilk defa korku denen bir duyguyla tanışmışlar ve bunun sonucu olarak, Tanrı'dan saklanmışlardır. Tanrı'nın yüceliğinin onlardan ayrılmasıyla ortaya çıkan tanımsız boşluğu ve bunun neden olduğu çıplaklığı örtmek için hemen bir şeyler giyinmeye (incir yaprakları) çalışmışlardır. Bu insanlık tarihinin ilk örtünmesidir. Bu örtünmede Tanrı'nın onlara vermiş olduğu herhangi bir buyruk yoktur. Kendi yöntemleriyle, başlarına buyruk bir biçimde vicdanlarını rahatlatmaya çalışırlar. Bu Tanrı'nın içinde yer almadığı ve zamanla ortaya çıkacak olan pek çok insan kaynaklı batıl dinlerin, ilk örneğidir.

8. Mesih'le İlgili İlk Müjde Havva'ya Veriliyor

Yaratılış 3:13-15 RAB Tanrı kadına, “Nedir bu yaptığın?” diye sordu. Kadın, “Yılan beni aldattı, o yüzden yedim” diye karşılık verdi. Bunun üzerine RAB Tanrı yılanı, “Bu yaptığından ötürü bütün evcil ve yabanıl hayvanların en lanetlisi sen olacaksın” dedi, “Karnının üzerinde sürünecek, yaşamın boyunca toprak yiyeceksin. Seninle kadını, onun soyuyla senin soyunu birbirinize düşman edeceğim. Onun soyu senin başını ezecek, sen onun topuğuna saldıracaksın.”

Tanrı, insanın içine düşmüş olduğu günah bataklığından bir gün çıkabileceğinin müjdesini bir kadına, yani Havva'ya vermiştir. Ölüm ve içindeki tüm kötülükler bir insan aracılığıyla dünyaya girmiştir. Yine Tanrı, bir gün bir insan aracılığıyla, ölümün ve tüm kötülüklerin, erkek eli değmemiş kadından doğacak olan bir adam aracılığıyla ortadan kaldırılacağına müjdesini burada verir. Bir gün Kurtarıcı'nın ortaya çıkacak oluşuna ilişkin bu ana peygamberliği, Tanrı gelecek kuşaklarda bir çok peygambere de vermiştir.

9. İlk Kurban

Yaratılış 3:21 RAB Tanrı Adem'le karısı için deriden giysiler yaptı, onları giydirdi.

Kusursuzluğunu kaybeden insanoğlu ile kusursuz olan Tanrı artık günah nedeniyle bir araya gelemezler. Çünkü Tanrı kusursuzdur (kutsaldır), kusurlu olan hiçbir şeyle ilişkiye giremez. Oysa Tanrı insanı özellikle kendisiyle yakın bir ilişki içinde olması için yaratmıştı. Bu yüzden Tanrı kopan bu ilişkinin onarılabilmesi için bir yol açar ve kurban sistemini kurar. Çünkü kurban aracılığıyla Tanrı kusurlu olan insanın kusurlarını örtecek ve onların kendisine yaklaştıklarında yok olmalarını engelleyecektir. Çünkü kusursuzluk doğası gereği, kusurlu olanı aynen ışığın karanlığı yok ettiği gibi yargılamak zorundadır. İşte bu yüzden ilk kurbanı Tanrı kesmiş, insanın kusurunu kurban aracılığıyla örtmüş ve onların yargılanarak yok olmasına bu şekilde engel olmuştur. Çünkü Tanrı insanoğlunu çok sevmiştir. İnsan her ne kadar günah nedeniyle kirlenmiş olsa da Tanrı için hala çok özeldir ve koşulsuz bir sevgiyle Tanrı tarafından sevmeye devam edilmektedir. Bu yüzden neye mal olursa olsun Tanrı insanı kurtarmaya ta en

baştan karar vermişti. Bu kurtuluşun ilk adımı da kurban sisteminin başlatılmasıdır.

10. Bazı İnsanların İbadeti Kabul Edilir Bazılarınınnsa Reddedilir

Yaratılış 4:1-7 Adem karısı Havva ile yattı. Havva hamile kaldı ve Kayin'i doğurdu. "RAB'bin yardımıyla bir oğul dünyaya getirdim" dedi. Daha sonra Kayin'in kardeşi Habil'i doğurdu. Habil çoban oldu, Kayin ise çiftçi. Günler geçti. Bir gün Kayin toprağın ürünlerinden RAB'be sunu getirdi. Habil de sürüsünde ilk doğan hayvanlardan bazılarını, özellikle de yağlarını getirdi. RAB Habil'i ve sunusunu kabul etti. Kayin'le sunusunu ise reddetti. Kayin çok öfkелendi, suratını astı. RAB Kayin'e, "Niçin öfkелendin?" diye sordu, "Niçin surat astın? Doğru olanı yapsan, seni kabul etmez miyim? Ancak doğru olanı yapmazsan, günah kapıda pusuya yatmış, seni bekliyor. Ona egemen olmalısın."

İnsanın Tanrı'yla bir araya gelebilmesinin hatta bir gün O'nunla başlangıçta olduğu gibi yeniden bütünleşebilmesinin tek bir yolu vardır. O da kurban düzenidir. Tanrı aslında kan dökülmesinden veya hayvanların katledilmesinden hiç hoşlanmaz. Ama insanın ölmesinden de bir hayvanın ölmesini yeğlemiştir. Kusursuz Tanrı için kurban bir filtre görevi görmektedir. Kusursuzluğu baktığı her kusuru yargılar ancak insan bir kurbanla Tanrı'ya yaklaştığında, Tanrı insana kurban aracılığıyla

bakar ve insanın kusurlarını bununla örter. Bu tek yoldur! Tanrı'nın insanla ilişki içinde olabilmesinin başka da bir yolu yoktur! Adem'in iki oğlu, bir gün Tanrı huzuruna çıkarlar. Burada Kayin ve Habil yeryüzünde bulunan iki insan grubunu simgeler. Bunlardan birisi, Tanrı'ya doğru şekilde yani kurban düzeniyle, O'nun öngördüğü biçimde yaklaşanlar, diğer grup ise Tanrı düzenini hiç sayarak kendi öngördükleri düzenle Tanrı'ya yaklaşanlardır. Burada akılda tutulması gereken, her iki grup da Tanrı'ya yaklaşmak ister yani bir ibadet söz konusudur. Ama bu gruplardan biri, Tanrı tarafından kabul edilirken diğeri Tanrı tarafından reddedilir. Bunun nedeniyse Tanrısal düzene tabi olmamalarıdır. Diğer bir ifadeyle kurban düzenini anlamamalarıdır.

11. İlk Cinayet

Yaratılış 4:8-14 Kayin kardeşi Habil'e, "Haydi, tarlaya gidelim" dedi. Tarlada birlikteyken kardeşine saldırıp onu öldürdü. RAB Kayin'e, "Kardeşin Habil nerede?" diye sordu. Kayin, "Bilmiyorum, kardeşimin bekçisi miyim ben?" diye karşılık verdi. RAB, "Ne yaptın?" dedi, "Kardeşinin kanı

topraktan bana sesleniyor. Artık döktüğün kardeş kanını içmek için ağzını açan toprağın laneti altındasın. İşlediğin toprak bundan böyle sana ürün vermeyecek. Yeryüzünde aylak aylak dolaşacaksın.” Kayın, “Cezam kaldıramayacağım kadar ağır” diye karşılık verdi, “Bugün beni bu topraklardan kovdun. Artık huzurundan uzak kalacak, yeryüzünde aylak aylak dolaşacağım. Kim bulsa öldürecek beni.”

Tanrı'nın öngördüğü düzen içinde, yani kurban ile Tanrı'ya yaklaşan insanlar, kendi yöntem ve düzenleriyle Tanrı'ya yaklaştırmaya çalışan ve Tanrı tarafından reddedilmiş olan insan grubu tarafından, her zaman hor görülür ve zulme uğrarlar. Bunun ilk örneği Kayin ve Habil arasında yaşanmış ve böylece insanlık tarihinin ilk kanı dökülmüştür! Ne yazık ki bu bir daha hiç sona ermemiştir. Kan döken ve zulmeden taraf, Tanrı tarafından reddedilmiş olan taraftır. Tanrı Kayin'in ne yaptığını bilmesine rağmen, ki O her şeyi bilendir, Kayin'e kardeşin nerede diye sorar. Tanrı'nın zaten yanıtını bildiği bu soruyu sormasının asıl nedeni, Kayin'i yapmış olduğu kötülükle karşı karşıya getirmek ve onu tövbeye sevk etmektir. Tanrı hala sevgisi ve merhametiyle Kayin'i düşmüş olduğu tuzaktan çıkartmaya çalışmaktadır. Maalesef Kayin Tanrı'ya gururlu bir biçimde yanıt vererek, Tanrı'nın uzatmış olduğu yardım elini reddetmiştir. Bugün aynı şey Kayin'i izleyen insan grubu tarafından da yapılmaktadır. Tanrı'nın göklerden uzanan elini (Mesih'i) reddederek ve kendi yollarıyla (incir yaprakları ve ibadetler) O'na ulaşabileceklerini sanmaktadırlar! Bunun sonucu olarak da insanlar Kayin gibi yeryüzünde aylak aylak

dolaşarak anlamsız ve mutsuz bir yaşam sürdürmekte ve kendilerini hem bu hem de gelecek yaşamda mahkum etmektedirler.

12. İlk Çok Eşlilik

Yaratılış 4:17-24 Kayin karısıyla yattı. Karısı hamile kaldı ve Hanok'u doğurdu. Kayin o sırada bir kent kurmaktaydı. Kente oğlu Hanok'un adını verdi. Hanok'tan İrat oldu. İrat'tan Mehuyael, Mehuyael'den Metuşael, Metuşael'den Lemek oldu. Lemek iki kadınla evlendi. Birinin adı Âda, öbürünün ise Silla'ydı. Âda Yaval'ı doğurdu. Yaval sürü sahibi göçebelerin atasıydı. Kardeşinin adı Yuval'dı. Yuval lir ve ney çalanların atasıydı. Silla Tuval-Kayin'i doğurdu. Tuval-Kayin tunç ve demirden çeşitli kesici aletler yapardı. Tuval-Kayin'in kızkardeşi Naama'ydı. Lemek karılarına şöyle dedi: "Ey Âda ve Silla, beni dinleyin, ey Lemek'in karıları, sözlerime kulak verin. Beni yaraladığı için bir adam öldürdüm, beni hırpaladığı için bir genci öldürdüm. Kayin'in yedi kez öcü alınacaksa, Lemek'in yetmiş yedi kez öcü alınmalı."

Tanrı Adem'i yarattı ardından ona bir eş verdi. Adem eşiyle bir olacak, yaşamlarının her alanında birbirlerini tamamlayacaklardı. Bu Tanrı'nın kurmuş ve öngörmüş olduğu aile düzeniydi. İşte bu yüzden Tanrı çok eşliliği hiçbir zaman insanoğlu için öngörmedi ve bunu doğru bulmadı. Her adam ve kadın tek bir yüreğe sahiptir ve onu yalnızca bir kişiyle paylaşabilir. İnsanlık tarihinde ilk çok eşli evliliği gerçekleştiren kişi Lemek adında bir adamdır. Lemek Adem'in altıncı kuşaktan oğludur ve aynen Kayın gibi bir kardeşini öldürür. Buradan da anlaşılacağı gibi Lemek gergin ve öfkeli bir adamdır. Çok eşli bir aile içinde esenlikten ve düzenden söz etmek mümkün değildir. Hem eşler arasında hem de onların çocukları arasında her zaman gerilim ve çatışma ortamı olacaktır.

13. İlk İnsan Adem Kaç Yıl Yaşamıştır?

Yaratılış 5:5 Adem toplam 930 yıl yaşadıktan sonra öldü.

Ölümsüz olarak yaratılan ilk insan Adem 930 yıl yaşamış ve sonra ölmüştür. İnsanın

ölümlü olması ve bir gün yaşamının sona ermesi, hiçbir zaman Tanrı isteği ve tasarısı değildi.

İnsanın ölümü Tanrı'yı kederlendirmiştir ve Tanrı ölümü kendine düşman bellemiştir. Çünkü ölüm Tanrı tarafından yaratılmamış, ölüm yaşamın bozulmasıdır.

14. Ölmeden Göğe Alınan İlk İnsan Hanok'tur

Yaratılış 5:18-24 Yeret 162 yaşındayken oğlu Hanok doğdu. Hanok'un doğumundan sonra Yeret 800 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu. Yeret toplam 962 yıl yaşadıktan sonra öldü. Hanok 65 yaşındayken oğlu Metuşelah doğdu. Metuşelah'ın doğumundan sonra Hanok 300 yıl Tanrı yolunda yürüdü. Başka oğulları, kızları oldu. Hanok toplam 365 yıl yaşadı. Tanrı yolunda yürüdü, sonra ortadan kayboldu; çünkü Tanrı onu yanına almıştı.

Ölümü tatmayan ilk insan Tanrı'nın yaratmış olduğu yedinci kuşaktan Hanok'tur. Hanok aynı zamanda kıyametten bahseden ve Mesih'in dönüşünü müjdeleyen ilk peygamberdir (Yahuda :14-15). Hanok, ölümsüzlüğe yeniden kavuşacak olan insanların ilk örneğidir.

15. İnsanın Ömrü Bir Gündür

2.Petrus 3:8 Sevgili kardeşlerim, şunu unutmayın ki, Rab'bin gözünde bir gün bin yıl, bin yıl bir gün gibidir.

Mezmurlar 90:4 Çünkü senin gözünde bin yıl geçmiş bir gün, dün gibi, bir gece nöbeti gibidir.

Yaratılış 2:17 “Ama iyiyle kötüyü bilme ağacından yeme. Çünkü ondan yediğin gün kesinlikle ölürsün.”

Romalılar 6:23 Çünkü günahın ücreti ölüm, Tanrı'nın armağanı ise Rabbimiz Mesih İsa'da sonsuz yaşamdır.

Yaratılış 5:27 Metuşelah toplam 969 yıl yaşadıktan sonra öldü.

Bu ayetlere göre en uzun yaşayan insan bile günah nedeniyle yeryüzünde Tanrı'ya göre bir gün bile yaşayamamıştır. Günah işledikleri için Tanrı'nın gözünde aynı gün içinde ölmüştür. Çünkü Tanrı “ondan yediğin gün kesinlikle ölürsün” demişti. Tanrı insanı günahın sonuçları konusunda uyarmıştı. Ama Tanrı yine de sevgisi ve merhameti nedeniyle insanoğluna bir gün ölümsüzlüğe yeniden kavuşacağı için (cennet) müjdesini, ilk günahı işleyen insana, yani Havva vermiştir.

16. Nuh 500 Yaşında Baba Oldu!

Yaratılış 5:32 Nuh 500 yıl yaşadıktan sonra Sam, Ham, Yafet adlı oğulları doğdu.

17. Yeryüzünde En Uzun Yaşayan İnsan Metuşelah'tır!

Yaratılış 5:27 Metuşelah toplam 969 yıl yaşadıktan sonra öldü.

18. Tufandan Sonra İnsan Ömrü Kısalmış ve 120 Yılla Sınırlandırılmıştır

Yaratılış 6:3 RAB, "Ruhum insanda sonsuza dek kalmayacak, çünkü o ölümlüdür" dedi, "İnsanın ömrü yüz yirmi yıl olacak."

Başlangıçta insanoğlu ölümsüz olarak yaratılmış ardından günah nedeniyle ömrü sınırlandırılmıştır. Yeryüzündeki insanların günahları Nuh döneminde daha da artarak doruk noktasına çıkmış ve bu durum, tufana neden olmuştur. Günahın artışına paralel olarak insan ömrü tufandan sonra daha da kısalmıştır.

Günah ve ölüm arasındaki paralellik, burada açık bir biçimde gözükmektedir. Ancak Tanrı, insanın ölümlü olmasını ve yaşamının sınırlandırılmasını hiçbir zaman istememiştir. Bu Tanrı'nın öfkeyle onlara verdiği bir ceza değil, insanın kendi seçiminin bir sonucudur.

19. Nefiller (Devler)

Yaratılış 6:4 İlahi varlıkların insan kızlarıyla evlenip çocuk sahibi oldukları günlerde ve

daha sonra yeryüzünde Nefiller vardı. Bunlar eski çağ kahramanları, ünlü kişilerdi.

Eski çağ kahramanları olarak bilinen Nefillerin, düşmüş meleklerin (cinler) bazı kadınlarla ilişkiye girmesiyle dünyaya gelmiş olan dev yaratıklar olduğuna inanılır. Nuh Tufanı'ndan sonra bu yaratıkların ortadan kalktığı sanılmaktadır.

20. Üçlü Sistem

Tanrı birlik içinde olan üçlü varlığını, pek çok şeyle ortaya koymuştur. Zaman üç evreden oluşur: geçmiş, bugün ve gelecek. Maddenin üç hali vardır: katı, sıvı ve gaz. Maddenin temel taşı atom üç kısımdan oluşur: proton, elektron ve nötron. Yaşadığımız dünyadaki her şey üç boyutludur. İnsan beden, can ve ruhtan oluşur. Yine ilk insan olan Adem'in üç oğlu kayda geçer ve bunu Nuh, Terah da izler.

Adem'in üç oğlu : Kayin , Habil , Şit

Nuh'un üç oğlu : Ham, Sam, Yafet

Terah'ın üç oğlu : Avram, Nahor, Haran

21. Nuh'un Gemisi Ararat Dağına Oturmuştur

Yaratılış 8:4 Gemi yedinci ayın on yedinci günü Ararat dağlarına oturdu.

22. İnsana Et Yeme İzni Tufandan Sonra Verilmiştir

Yaratılış 9:3-4 Bütün canlılar size yiyecek olacak. Yeşil bitkiler gibi, hepsini size veriyorum. Yalnız kanlı et yemeyeceksiniz, çünkü kan canı içerir.

İnsan başlangıçta Tanrı tarafından otobur olarak yaratılmıştır. Ancak tufandan sonra bu durum değişmiştir. Tufandan önce insanlar sadece bitkileri tüketirken, tufandan sonra hayvanlar da insanlar tarafından yiyecek olarak tüketilmeye başlanmıştır.

23. İnsan Kanı Döken Kesinlikle Cezalandırılır

Yaratılış 9:5-7 Sizin de kanınız dökülürse, hakkınızı kesinlikle arayacağım. Her hayvandan hesabını soracağım. Her insandan, kardeşinin canına kıyan herkesten hakkınızı arayacağım. “Kim insan kanı dökerse, kendi kanı da insan tarafından dökülecektir. Çünkü Tanrı insanı kendi suretinde yarattı. Verimli olun, çoğalın. Yeryüzünde üreyin, artın.”

İnsan kanı döken kesinlikle cezalandırılacaktır. Çünkü insan Tanrı benzerliğinde yaratılmıştır. İnsan yaşamı kutsaldır ve ona saygı duyulmalıdır. Yaşama müdahale etmenin veya ona zarar vermenin kaçınılmaz sonuçları vardır. Yaşama son veren kişi, ölümü kendi yaşamına davet etmiş olur. Bu ister anne karnındaki bir cenin, isterse yetişkin bir insan için olsun,

yaşam korunmalı ve ona saygı duyulmalıdır. Çünkü bu aynı zamanda onu yaratan ve yaşamın kaynağı olan Tanrı'ya saygıdır!

24. Tanrı'nın Nuh'la Antlaşması'nın Belirtisi: Bulut, Yay (Gökkuşuğu)

Yaratılış 9:12-17 Tanrı şöyle sürdürdü konuşmasını: “Sizinle ve bütün canlılarla kuşaklar boyu sonsuza dek sürecek antlaşmamın belirtisi şu olacak: Yayı bulutlara

yerleştireceğim ve bu, yeryüzüyle aramdaki antlaşmanın belirtisi olacak. Yeryüzüne ne zaman bulut göndersem, yayım bulutların arasında ne zaman görünse, sizinle ve bütün canlı varlıklarla yaptığım antlaşmayı anımsayacağım: Canlıları yok edecek bir tufan bir daha olmayacak. Ne zaman bulutlarda yay görünse, ona bakıp yeryüzünde yaşayan bütün canlılarla yaptığım sonsuza dek geçerli antlaşmayı anımsayacağım.” Tanrı Nuh'a, “Kendimle yeryüzündeki bütün canlılar arasında sürdüreceğim antlaşmanın belirtisi budur” dedi.

Gökkuşağı, yağmur bulutlarının arasından parlayan Güneş ışınlarıyla ortaya çıkar. Burada bir benzetme vardır. Koyu karanlık yağmur bulutları, insanların günahlarını ve bu günahların sonucu olarak ortaya çıkacak olan yargıyı simgeler. Gökkuşağı ise bir gün yücelerden doğacak olan Güneş'i, yani Mesih'i simgeler. Bununla da Tanrı, dünyayı yargılamak yerine Mesih aracılığıyla dünyayı kurtaracağını vaadini veriyor. Tufan yargıyı simgeler. Tanrı yücelerden doğacak olan Güneş'e (Mesih'e) bakarak artık dünyayı yargılamaktan vazgeçer.

25. Babil Kulesi

Yaratılış 11:1-9 Başlangıçta dünyadaki bütün insanlar aynı dili konuşur, aynı sözleri kullanırlardı. Doğuya göçerlerken Şinar bölgesinde bir ova bulup oraya yerleştiler. Birbirlerine, “Gelin, tuğla yapıp iyice pişirelim” dediler. Taş yerine tuğla, harç yerine zift kullandılar. Sonra, “Kendimize bir kent kuralım” dediler, “Göklere erişecek bir kule dikip ün salalım. Böylece yeryüzüne dağılmayız.” RAB insanların yaptığı kentle kuleyi görmek için aşağıya indi. “Tek bir halk olup aynı dili konuşarak bunu yapmaya başladıklarına göre, düşündüklerini gerçekleştirecek, hiçbir engel tanımayacaklar” dedi, “Gelin, aşağı inip dillerini karıştıralım ki,

birbirlerini anlamasınlar.” Böylece RAB onları yeryüzüne dağıtarak kent yapımını durdurdu. Bu nedenle kente Babil adı verildi. Çünkü RAB bütün insanların dilini orada karıştırmış ve onları yeryüzünün dört bucağına dağıtmıştı.

Babil kulesi, Tanrı'nın dışarıda bırakılarak kurulmaya çalışılan, tarihteki ilk insan birliğidir. Bu birliğin temelinde ve merkezinde zayıf halka, insanoğlu vardır. Bu yüzden insanın tarih boyunca kurmaya çalıştığı tüm yapılar çökmüş ve pek çok acıya neden olmuştur. Tanrı'nın içinde yer almadığı tüm oluşumlarda kargaşa ve çatışma ortamı vardır. İnsanın hem iç hem de dış dünyasına giden huzurun ve barışın tek yolu Tanrı merkezli ve Tanrı temelli bir yaşamdır.

26. İbrahim'e Vaat Edilen Topraklar

Yaratılış 12:6-7 Avram ülke boyunca Şekem'deki More meşesine kadar ilerledi. O günlerde orada Kenanlılar yaşıyordu. RAB Avram'a görünerek, “Bu toprakları senin soyuna vereceğim” dedi. Avram kendisine görünen RAB'be orada bir sunak yaptı.

Yaratılış 13:12-18 Avram Kenan topraklarında kaldı. Lut ovadaki kentlerin arasına yerleşti, Sodom'a yakın bir yere çadır kurdu. Sodom halkı çok kötüydü. RAB'be karşı büyük günah işliyordu. Lut Avram'dan ayrıldıktan sonra, RAB Avram'a, “Bulunduğun yerden kuzeye, güneye, doğuya, batıya dikkatle bak” dedi, “Gördüğün bütün toprakları sonsuza dek sana ve soyuna vereceğim. Soyunu toprağın tozu kadar çoğaltacağım. Öyle ki, biri çıkıp da toprağın tozunu sayabilirse, senin soyunu da sayabilecek. Kalk, sana vereceğim toprakları boydan boya dolaş.” Avram çadırını söktü, gidip Hevron'daki Mamre meşeliğine yerleşti. Orada RAB'be bir sunak yaptı.

Yaratılış 15:18-21 O gün RAB Avram'la antlaşma yaparak ona şöyle dedi: “Mısır Irmağı'ndan büyük Fırat Irmağı'na kadar uzanan bu toprakları –Ken, Keniz, Kadmon, Hitit, Periz, Refa, Amor, Kenan, Girgaş ve Yevus topraklarını– senin soyuna vereceğim.”

Tanrı İbrahim'e ve soyuna, bugünkü İsrail topraklarını merkez alarak, geniş bir bölgeyi vermiştir. İlerleyen ayetlerden anlaşıl-

lacağı üzere, İbrahim'e verilen soy vaadi İshak'la sürecektir. İşte bu yüzden İshak'ın soyundan gelen İsrailoğulları'na, bu topraklar sonsuz bir antlaşmayla Tanrı tarafından verilmiştir.

27. İbrahim'in Dört Orduyu Yenmesi

Yaratılış 14:14-16 Avram yeğeni Lut'un tutsak alındığını duyunca, evinde doğup yetişmiş üç yüz on sekiz adamını yanına alarak dört kralı Dan'a kadar kovaladı. Adamlarını gruplara ayırdı, gece saldırıp onları bozguna uğratarak Şam'ın kuzeyindeki Hova'ya kadar kovaladı. Yağmalanan bütün malı, yeğeni Lut'la mallarını, kadınları ve halkı geri getirdi.

Tanrı'nın kutsaması altında olan İbrahim 318 adamıyla dört orduyu kovalamıştır. Eğer Tanrı'nın kutsaması bir kişinin üzerindeyse, tüm dünya o kişiye karşı gelse bile bunda başarılı olamaz. Önemli olan nasıl bir kariyere, çevreye veya nelere sahip olunduğu değil, Tanrı'nın kutsamasına sahip olmaktır. Eğer bir kişi buna sahipse, zaten o kişi her şeye sahip demektir.

28. Rab'bin Sofrası, Kutsama ve Ondalık (Şalem Kralı Melkisedek)

Yaratılış 14:17-20 Avram Kedorlaomer'le onu destekleyen kralları bozguna uğratıp dönünce, Sodom Kralı onu karşılamak için Kral Vadisi olan Şave Vadisi'ne gitti. Yüce Tanrı'nın kâhini olan Şalem Kralı Melkisedek ekmek ve şarap getirdi. Avram'ı kutsayarak şöyle dedi: "Yeri göğü yaratan yüce Tanrı Avram'ı kut-

sasın, düşmanlarını onun eline teslim eden yüce Tanrı'ya övgüler olsun.” Bunun üzerine Avram her şeyin ondalığını Melkisedek'e verdi.

İbrahim dört kralı mucizevi bir biçimde bozguna uğratmasının hemen ardından, Melkisedek adında bir kralla karşılaşır. Bu kral diğer krallar gibi, bir dünya kralı değildir. Çünkü İbrahim Tanrı'ya sunulması gereken ondalığı, direk olarak ona sunar. Buradan anlaşılacağı gibi bu adam Tanrı'yı temsil eder ve İbrahim'i kutsar. Melkisedek İbrahim için üzerinde ekmek ve şarabın bulunduğu bir sofraya kurar ve bununla da asıl kimliğini ortaya koyar. Çünkü bu kral aynı sofrayı gelecekte bir gün tüm insanlığın kurtuluşu için yeniden kuracaktır. İsa Mesih bu sofrayı binlerce yıl sonra aynı yerde yeniden kurmuştur. Sofrada yine ekmek ve şarap vardır. Ekmek İsa Mesih'in çarmıha gerilecek olan bedenini, şarap ise insanlığın günahlarını bağışlayacak olan Mesih'in kefareti kanını (Yüce Kurban) simgeler. Böylece Tanrı'nın insanlığın kurtuluşu için kurmuş olduğu kurban düzeni nihai olarak İsa Mesih'te tamamlanır. Ve böylece kurban düzeni, tamamen ortadan kalkmış olur.

29. Kutsanma Prensibi

Yeryüzünde her türlü çoğalma tohumlarla ilgilidir. Tohum sonu gelmeyen bir çoğalmanın kaynağı ve aynı zamanda sonsuzdur. Çünkü artarak sürekli çoğalmaya devam eder. Tohum ekmeden biçmek mümkün değildir. Ve her ne ekilirse o biçilir. Bir hasata sahip olabilmek için öncelikle tohumların ekilmesi gerekir. Bu fiziksel dünyada Tanrı'nın kurmuş olduğu kutsama, çoğalma düzenidir. Bu ayetlerde bunun nasıl gerçekleştiğine tanık oluyoruz. İbrahim Tanrı'nın ona vermiş olduğu hasadın onda birini tekrar Tanrı'ya (yani kaynağa) sunar. Ve bu sayede İbrahim her açıdan çok zenginleşir. Kutsama miktara bağlı değildir. Hasadın kalitesi yalnızca ekilen tohuma bağlıdır. Tohum kaliteli ise ürün de bereketli olur. Tohumu kaliteli kılanda Tanrı'ya (kaynağa) sunulan ondalıktır. Kaynağa ondalık sunulmadığında ambarlar dolsa bile, elde edilen hasat içi boş, çürümüş buğdaylara benzer. Bunun farkında olan İbrahim bu düzene tabi olur ve sevinçle ondalık tohumlarını eker. Ardından da bereketli hasadını biçer...

30. Zenginliğin Kaynağı Tanrı'dır

Yaratılış 14:21-24 Sodom Kralı Avram'a, "Adamlarımı bana ver, mallar sana kalsın" dedi. Avram Sodom Kralı'na, "Yeri göğü yaratan yüce Tanrı RAB'bin önünde sana ait hiçbir şey, bir iplik, bir çarık bağı bile almaya-cağıma ant içerim" diye karşılık verdi, "Öyle ki, 'Avram'ı zengin ettim' demeyesin. Yalnız, adamlarımın yedikleri bunun dışında. Bir de beni destekleyen Aner, Eşkol ve Mamre paylarına düşeni alsınlar."

İbrahim asıl zenginliğin ve servetin Tanrı'dan geldiğini ve kendisini kutsayanın Tanrı olduğunu iyi biliyordu. Bu yüzden insanlardan ve dünya düzeninden değil, bereketi yalnızca Tanrı'dan bekliyordu. İbrahim dünyanın sunmakta olduğu pek çok sözde bereketin, dış görünüşü itibariyle her ne kadar bereket gibi görünse de, bunların aldatıcı birer servet olduğunu iyi biliyordu. Çünkü başlangıçta insanın günahı nedeniyle toprak lanetlenmişti. Bu yüzden İbrahim kutsanmak için diğer insanlar gibi yeryüzüne değil, göklere bakıyordu. İbrahim'in umut bağlamış olduğu Tanrısı, onu her açıdan bol bol kutsamıştı.

İbrahim bu kutsanmaya asla lanet karışmasını istemiyordu. Sodom kralının onu bereketleme teklifini hiç düşünmeden reddetti. Çünkü onu kutsayan asıl Kral göklerdeydi.

31. Kurban Gökseldir

Yaratılış 22:1-18 Daha sonra Tanrı İbrahim'i denedi. "İbrahim!" diye seslendi. İbrahim, "Buradayım!" dedi. Tanrı, "İshak'ı, sevdiğin biricik oğlunu al, Moriya bölgesine git" dedi, "Orada sana göstereceğim bir dağda oğlunu yakmalık sunu olarak sun." İbrahim sabah erkenden kalktı, eşeğine palan vurdu. Yanına

uşaklarından ikisini ve oğlu İshak'ı aldı. Yakmalık sunu için odun yarıdıktan sonra, Tanrı'nın kendisine belirttiği yere doğru yola çıktı. Üçüncü gün gideceği yeri uzaktan gördü. Uşaklarına, "Siz burada, eşeğin yanında kalın" dedi, "Tapınmak için oğlumla birlikte oraya gidip döneceğiz." Yakmalık sunu için yardığı odunları oğlu İshak'a yükledi. Ateşi ve bıçağı kendisi aldı. Birlikte giderlerken İshak İbrahim'e, "Baba!" dedi. İbrahim, "Evet, oğlum!" diye yanıtladı. İshak, "Ateşle odun burada, ama yakmalık sunu kuzusu nerede?" diye sordu. İbrahim, "Oğlum, yakmalık sunu için kuzuyu Tanrı kendisi sağlayacak" dedi. İkiisi birlikte yürümeye devam ettiler. Tanrı'nın kendisine belirttiği yere varınca İbrahim bir sunak yaptı, üzerine odun dizdi. Oğlu İshak'ı bağlayıp sunaktaki odunların üzerine yatırdı. Onu boğazlamak için uzanıp bıçağı aldı. Ama RAB'bin meleği göklerden, "İbrahim, İbrahim!" diye seslendi. İbrahim, "İşte buradayım!" diye karşılık verdi. Melek, "Çocuğa dokunma" dedi, "Ona hiçbir şey yapma. Şimdi Tanrı'dan korktuğunu anladım, biricik oğlunu benden esirgemedin." İbrahim çevresine bakınca, boynuzları sık çalırlara

*takılmış bir koç gördü. Gidip koçu getirdi. Oğlunun yerine onu yakmalık sunu olarak sundu. Oraya “Yahve yire” adını verdi. “RAB'bin dağında sağlanacaktır” sözü bu yüzden bugün de söyleniyor. RAB'bin meleği göklerden İbrahim'e ikinci kez seslendi: “RAB diyor ki, kendi üzerime ant içiyorum. Bunu yaptığın için, biricik oğlunu esirge-
mediğin için seni fazlasıyla kutsayacağım; soyunu göklerin yıldızları, kıyıların kumu kadar çoğaltacağım. Soyun düşmanlarının kentlerini mülk edinecek. Soyunun aracılığıyla yeryüzündeki bütün uluslar kutsanacak. Çünkü sözümü dinledin.”*

İbrahim İshak'ı Moriya dağı üzerinde kurban etmek üzereyken Tanrı İbrahim'i durdurur ve kurban edilmek üzere ona gökten bir koç sağlar. Bununla da Tanrı İbrahim'in oğlunu ölümden kurtarır. Ancak bu gelecekte gerçekleşecek olan çok daha büyük bir kurtarışın ön resmidir. Tanrı bir gün yine gökten bir kurban (Yüce Kurban Mesih) sağlayacaktır ve bu kurban, bütün insanlığı kurtaracaktır.

Yaratılış 22:14 Yahve yire : RAB sağlar

32. Tanrı Antlaşmasını İshak'la Sürdürüyor

Yaratılış 17:15-21 Tanrı, “Karın Saray'a gelince, ona artık Saray demeyeceksin” dedi, “Bundan böyle onun adı Sara olacak. Onu kutsayacak, ondan sana bir oğul vereceğim. Onu kutsayacağım, ulusların anası olacak. Halkların kralları onun soyundan çıkacak.” İbrahim yüzüstü yere kapandı ve güldü. İçinden, “Yüz yaşında bir adam çocuk sahibi olabilir mi?” dedi, “Doksan yaşındaki Sara doğurabilir mi?” Sonra Tanrı'ya, “Keşke İsmail'i mirasçım kabul etseydin!” dedi. Tanrı, “Hayır. Ama karın Sara sana bir oğul doğuracak, adını İshak koyacaksın” dedi, “Onunla ve soyuyla antlaşmamı sonsuza dek sürdüreceğim. İsmail'e gelince, seni işittim. Onu kutsayacak, verimli kılacak, soyunu alabildiğine çoğaltacağım. On iki beyin babası olacak. Soyunu büyük bir ulus yapacağım. Ancak antlaşmamı gelecek yıl bu zaman Sara'nın doğuracağı oğlun İshak'la sürdüreceğim.”

Yaratılış 21:1-13 RAB verdiği söz uyarınca Sara'ya iyilik etti ve sözünü yerine getirdi. Sara hamile kaldı; İbrahim'in yaşlılık döneminde, tam Tanrı'nın belirttiği zamanda ona bir erkek çocuk doğurdu. İbrahim Sara'nın doğurduğu çocuğa İshak adını verdi. Tanrı'nın kendisine buyurduğu gibi oğlu İshak'ı sekiz günlükken sünnet etti. İshak doğduğunda İbrahim yüz yaşındaydı. Sara, "Tanrı yüzümü güldürdü" dedi, "Bunu duyan herkes benimle birlikte gülecek. Kim İbrahim'e Sara çocuk emzirecek derdi? Bu yaşında ona bir oğul doğurdum." Çocuk büyüdü. Sütten kesildiği gün İbrahim büyük bir şölen verdi. Ne var ki Sara, Mısırlı Hacer'in İbrahim'den olma oğlu İsmail'in alay ettiğini görünce, İbrahim'e, "Bu cariyeyle oğlunu kov" dedi, "Bu cariyenin oğlu, oğlum İshak'ın mirasına ortak olmasın." Bu İbrahim'i çok üzdü, çünkü İsmail de öz oğluydu. Ancak Tanrı İbrahim'e, "Oğlunla cariyen için üzülme" dedi, "Sara ne derse, onu yap. Çünkü senin soyun İshak'la sürecektir. Cariyenin oğlundan da bir ulus yaratacağım, çünkü o da senin soyun."

Adem ve Havva günah işleyip Tanrı yüceliğinden (ölümsüzlük) yoksun kaldıklarında, Tanrı onları bir gün yeniden kurtaracağına sözünü (yeniden ölümsüzlüğe kavuşma) ilk Adem ve Havva'ya vermiştir. Burada altı çizilmesi gereken konu, bu kurtuluşun insanın kendi çabası ve yöntemleriyle (ibadet ve iyilikler) olamayacağı, bunu yalnızca Tanrı'nın gerçekleştirebileceğidir. İşte bu yüzden Tanrı'nın tüm Kutsal Kitap boyunca karşılaştığımız “Kurtarıcı” sıfatını görüyoruz. Kurtarıcı olan Tanrı, insanoğlunu kurtarıp yeniden yanına (cennete) alabilmek için ta en baştan bir plan yapar. Sonu baştan gören Tanrı'nın bu planı uyarınca, O bir gün tüm insanlığı kurtaracak bir Kurtarıcı'yı dünyaya gönderecektir ve bu kurtarıcının dünyaya gelebilmesi için Tanrı özel bir soy seçer. Bu soy da ayetlerde açıklandığı gibi İbrahim'in vaatle ve mucizevi bir biçimde doğan oğlu İshak'tan gelir. İbrahim'in diğer oğlu olan İsmail, insan çabasının bir ürünü olarak olağan yoldan dünyaya gelmiştir. Oysa İshak, 90 yaşlarında, hayatı boyunca kısır olan bir kadından doğarak

dünyaya gelen Tanrı'nın vaat etmiş olduğu mucizevi çocuktur. Burada fark edilmesi gereken, bir gün kurtuluşu getirecek olan kurtarıcının da olağan bir yoldan değil, bakireden doğarak yine olağanüstü bir biçimde doğacak oluşudur. İşte bu yüzden kurtarıcıyı taşıyan soyun başının da aynı şekilde mucizevi, yani insan işi olmadan dünyaya gelmesi gerekiyordu. Öyle ki bunun insandan kaynaklanmadığı, Tanrı'dan geldiği açıkça bilinsin. Tanrı'nın olağan yoldan doğan İsmail'i seçmemiş olduğunu, İshak'ı seçmiş olduğunu, tüm peygamberlerin ve en sonunda Kurtarıcı'nın da İshak'ın soyundan gelmiş olmasından kesinlikle anlıyoruz...

33. Zenginlik Tanrı'dan Gelir

Yaratılış 26:1-6 İbrahim'in yaşadığı dönemdeki kıtlıktan başka ülkede bir kıtlık daha oldu. İshak Gerar'a, Filist Kralı Avimelek'in yanına gitti. RAB İshak'a görünerek, "Mısır'a gitme" dedi, "Sana söyleyeceğim ülkeye yerleş. Orada bir süre kal. Ben seninle olacak, seni kutsayacağım:

Bütün bu toprakları sana ve soyuna vereceğim. Baban İbrahim'e ant içerek verdiğim sözü yerine getireceğim. Soyunu gökteki yıldızlar kadar çoğaltacağım. Bu ülkelerin tümünü onlara vereceğim. Yeryüzündeki bütün uluslar senin soyun aracılığıyla kutsanacak. Çünkü İbrahim sözümü dinledi. Uyarılarıma, buyruklarıma, kurallarına, yasalarıma bağlı kaldı.” Böylece İshak Gerar'da kaldı.

Yaratılış 26:12-14 İshak o ülkede ekin ekti ve o yıl ektiğinin yüz katını biçti. RAB onu kutsamıştı. İshak bolluğa kavuştu. Varlığı gittikçe büyüyordu. Çok zengin oldu. Sürülerle davar, sığır ve birçok uşak sahibi oldu. Filistliler onu kıskanmaya başladılar.

Kutsanma koşullara bağlı değildir. İshak bu yüzden kıtlıkta ekmiş ve ektiğinin tam 100 katını biçmiştir. Bazı şeyler göze kutsanma gibi görünebilir ama bunlar göründükleri gibi gerçekten kutsanma olmayabilir. Çevrede bereket gibi görünen pek çok şey olmasına rağmen, bunlar birçok insanın yaşamına acı ve keder getirmektedir. Çünkü bu sözde kutsanmalar, Tanrı'dan değil, dünyadan gelmektedir. Tanrı'nın kutsaması hem dünya dışı hem de

dünyaya bağlı değildir. İşte bu yüzden dünyada kuraklık olmasına rağmen İshak o yıl ekmiş olduğunun 100 katını toplamıştır.

34. Tanrı'nın Kutsaması ve Armağanları Geri Alınamaz

Yaratılış 25:19-23 İbrahim'in oğlu İshak'ın öyküsü: İshak Aramlı Lavan'ın kızkardeşi, Paddan-Aramlı Betuel'in kızı Rebeka'yla evlendiğinde kırk yaşındaydı. İshak karısı için RAB'be yakardı, çünkü karısı kısırdı. RAB İshak'ın yakarışını yanıtladı, Rebeka hamile kaldı. Çocuklar karnında itişiyordu. Rebeka, "Nedir bu başıma gelen?" diyerek RAB'be danışmaya gitti. RAB onu şöyle yanıtladı: "Rahminde iki ulus var, senden iki ayrı halk doğacak, biri öbüründen güçlü olacak, büyüğü küçüğüne hizmet edecek."

Yaratılış 27:1-33 İshak yaşlanmış, gözleri görmez olmuştu. Büyük oğlu Esav'ı çağırıp, "Oğlum!" dedi. Esav, "Efendim!" diye yanıtladı. İshak, "Artık yaşlandım" dedi, "Ne zaman öleceğimi bilmiyorum. Silahlarını –ok

kılıfını, yayını– al, kırlara çıkıp benim için bir hayvan avla. Sevdiğim lezzetli bir yemek yap, bana getir yiyeyim. Ölmeden önce seni kutsayayım.” İshak, oğlu Esav'la konuşurken Rebeka onları dinliyordu. Esav avlanmak için kıra çıkınca, Rebeka oğlu Yakup'a şöyle dedi: “Dinle, babanın ağabeyin Esav'a söylediklerini duydum. Baban ona, ‘Bana bir hayvan avla getir’ dedi, ‘Lezzetli bir yemek yap, yiyeyim. Ölmeden önce seni RAB'bin huzurunda kutsayayım.’ Bak oğlum, sana söyleyeceklerimi iyi dinle: Git süründen bana iki seçme oğlak getir. Onlarla babanın sevdiği lezzetli bir yemek yapayım. Yemesi için onu babana sen götüreceksin. Öyle ki, ölmeden önce seni kutsasın.” Yakup, “Ama kardeşim Esav'ın bedeni kıllı, benimkiyse kılsız” diye yanıtladı, “Ya babam bana dokunursa? O zaman kendisini aldattığımı anlar. Kutsama yerine üzerime lanet getirmiş olurum.” Annesi, “Sana gelecek lanet bana gelsin, oğlum” dedi, “Sen beni dinle, git oğlakları getir.” Yakup gidip oğlakları annesine getirdi. Annesi babasının sevdiği lezzetli bir yemek

yaptı. Büyük oğlu Esav'ın en güzel giysileri o anda evdeydi. Rebeka onları küçük oğlu Yakup'a giydirdi. Ellerinin üstünü, ensesinin kılsız yerini oğlak derisiyle kapladı. Yaptığı güzel yemekle ekmeği Yakup'un eline verdi. Yakup babasının yanına varıp, “Baba!” diye seslendi. Babası, “Evet, kimsin sen?” dedi. Yakup, “Ben ilk oğlun Esav'ım” diye karşılık verdi, “Söylediğini yaptım. Lütfen kalk, otur da getirdiğim av etini ye. Öyle ki, beni kutsayabilesin.” İshak, “Nasıl böyle çabucak buldun, oğlum?” dedi. Yakup, “Tanrın RAB bana yardım etti” diye yanıtladı. İshak, “Yaklaş, oğlum” dedi, “Sana dokunayım, gerçekten oğlum Esav mısın, değil misin anlayayım.” Yakup babasına yaklaştı. Babası ona dokunarak, “Ses Yakup'un sesi, ama eller Esav'ın elleri” dedi. Onu tanyamadı. Çünkü Yakup'un elleri ağabeyi Esav'ın elleri gibi kılıydı. İshak onu kutsamak üzereyken, bir daha sordu: “Sen gerçekten oğlum Esav mısın?” Yakup, “Evet!” diye yanıtladı. İshak, “Oğlum, av etini getir yiyeyim de seni kutsayayım” dedi. Yakup önce yemeği, sonra

şarabı getirdi. İshak yedi, içti. “Yaklaş da beni öp, oğlum” dedi. Yakup yaklaşıp babasını öptü. Babası onun giysilerini kokladı ve kendisini kutsayarak şöyle dedi: “İşte oğlumun kokusu sanki RAB'bin kutsadığı kırların kokusu. Tanrı sana göklerin çiyinden ve yerin verimli topraklarından bol buğday ve yeni şarap versin. Halklar sana kulluk etsin, uluslar boyun eğsin. Kardeşlerine egemen ol, kardeşlerin sana boyun eğsin. Sana lanet edenlere lanet olsun, seni kutsayanlar kutsansın.” İshak Yakup'u kutsadıktan ve Yakup babasının yanından ayrıldıktan hemen sonra kardeşi Esav avdan döndü. Esav da lezzetli bir yemek yaparak babasına götürdü. Ona, “Baba, kalk, getirdiğim av etini ye” dedi, “Öyle ki, beni kutsayabilesin.” Babası, “Sen kimsin?” diye sordu. Esav, “Ben ilk oğlum Esav'ım” diye karşılık verdi. İshak'ı bir titreme sardı. Tir tir titreyerek, “Öyleyse daha önce avlanıp bana yemek getiren kimdi?” diye sordu, “Sen gelmeden önce yemeğimi yiyip onu kutsadım. Artık o kutsanmış oldu.”

Romalular 11:29 Çünkü Tanrı'nın armağanları ve çağrısı geri alınamaz.

Tanrı, Yakup'un kutsanacağını Rebeka'ya söylemişti. Buna rağmen İshak, Yakup yerine Esav'ı kutsamak istedi. İshak'ın bu isteği Tanrı'nın isteği değildi. Tanrı Rebeka aracılığıyla bu duruma müdahale etti. Bunun sonucu olarak ta, İshak Yakup'u, Esav sanarak yanlışlıkla kutsadı ve Yakup'u kutsadığını anlayınca çok üzüldü. Ama kutsama geri alınamazdı! Ancak İshak'a göre yanlış olan bu kutsama, Tanrı için doğru bir kutsamaydı.

Kurtuluş da Tanrı'nın bir armağanıdır. Geri alınamaz! Tanrı sonu baştan görür, Tanrı bir armağan verip sonradan o armağanı geri almaya kalkışmaz. Kurtuluşu kazanmada insanın hiçbir katkısı yoktur dolayısıyla kaybetmesi de mümkün değildir. Bu tamamen Tanrı'nın lütfü, O'nun insanlığa verdiği karşılıksız bir armağandır. Kurtuluş için gereken her şeyi Yüce Kurban İsa Mesih zaten tamamlamıştır. İnsana kalan tek şey, yalnızca minnettar bir yürekle bu armağanı kabul etmek, yani İsa Mesih'e iman etmektir.

35. Cennete Açılan Kapı

Yaratılış 28:10-22 Yakup Beer-Şeva'dan ayrılarak Harran'a doğru yola çıktı. Bir yere varıp orada geceledi, çünkü güneş batmıştı. Oradaki taşlardan birini alıp başının altına koyarak yattı. Düşte yeryüzüne bir merdiven dikildiğini, başının göklere eriştiğini gördü. Tanrı'nın melekleri merdivenden çıkıp iniyorlardı. RAB yanibaşında durup, "Atan İbrahim'in, İshak'ın Tanrısı RAB benim" dedi, "Üzerinde yattığın toprakları sana ve soyuna vereceğim. Yeryüzünün tozu kadar sayısız bir soya sahip olacaksın. Doğuya, batıya, kuzeye, güneye doğru yayılacaksınız.

Yeryüzündeki bütün halklar sen ve soyun aracılığıyla kutsanacak. Seninle birlikteyim. Gideceğin her yerde seni koruyacak ve bu topraklara geri getireceğim. Verdiğim sözü yerine getirinceye kadar senden ayrılmayacağım.” Yakup uyanınca, “RAB burada, ama ben farkına varamadım” diye düşündü. Korktu ve, “Ne korkunç bir yer!” dedi, “Bu, Tanrı'nın evinden başka bir yer olamaz. Burası göklerin kapısı.” Ertesi sabah erkenden kalkıp başının altına koyduğu taş anıt olarak dikti, üzerine zeytinyağı döktü. Oraya Beytel adını verdi. Kentin önceki adı Luz'du. Sonra bir adak adayarak şöyle dedi: “Tanrı benimle olur, gittiğim yolda beni korur, bana yiyecek, giyecek sağlarsa, babamın evine esenlik içinde dönersem, RAB benim Tanrım olacak. Anıt olarak diktiğim bu taş Tanrı'nun evi olacak. Bana vereceğin her şeyin ondalığını sana vereceğim.”

Başlangıçta yeryüzü ve cennet bir aradaydı. Günah nedeniyle birbirinden ayrılan iki mekan arasında bir kapı vardır. Bir gün günah sorununun çözülmesiyle kapı yeniden açılacaktır. Bu kapı Mesih'tir. Mesih öncesinde kapalı olan kapı, belli aralıklarla açılmış ve buna bazı insanlar tanık olmuştur. İşte

bunlardan birisi de Yakup'tur. Yakup cennete açılan kapıyı görmüştür.

36. Sevgi ve Zaman

Yaratılış 29:20 Yakup Rahel için yedi yıl çalıştı. Rahel'i sevdiği için, yedi yıl ona birkaç gün gibi geldi.

Tanrı sevgidir ve Tanrı'ya umut bağlayanlar yorulmazlar ve taze güce kavuşurlar. Sevgi tüm yaratılıştaki en büyük güçtür. Yapılan her işte sevgi olduğunda sınırsız bir kaynaktan yardım alınmaya başlanmış olur. Bu yüzden insanı asıl yoran şey, işin büyüklüğü ve zorluğu değil, sevginin küçüklüğüdür. Bu ayetlerde, Yakup'un Rahel'e duyduğu sevgiden ötürü, yedi yıllık Rahel için olan çalışması ona birkaç gün gibi gelmiştir. Sevgi her engeli ortadan kaldırır, sabrı çoğaltır ve hatta bazen zamanı bile azaltır.

37. Tanrı Bir Kişiyi Kutsarsa O Kişinin Çevresindeki İnsanlar Da Kutsanır

Yaratılış 30:25-43 Rahel Yusuf'u doğurduktan sonra Yakup Lavan'a, "Beni gönder, evime,

topraklarım a gideyim” dedi, “Hizmetime karşılık karılarımı, çocuklarımı ver de gideyim. Sana nasıl hizmet ettiğimi biliyorsun.” Lavan, “Eğer benden hoşnutsan, burada kal” dedi, “Çünkü fala bakarak anladım ki, RAB senin sayende beni kutsadı. Alacağın neyse söyle, ödeyeyim.” Yakup, “Sana nasıl hizmet ettiğimi, sürülerine nasıl baktığımı biliyorsun” diye karşılık verdi, “Ben gelmeden önce malın azdı. Sayemde RAB seni kutsadı, malın gitgide arttı. Ya kendi evim için ne zaman çalışacağım?” Lavan, “Sana ne vereyim?” diye sordu. Yakup, “Bana bir şey verme” diye yanıtladı, “Eğer şu önerimi kabul edersen, yine sürünü güder, hayvanlarına bakarım: Bugün bütün sürülerini yoklayıp noktalı veya benekli koyunları, kara kuzuları, benekli veya noktalı keçileri ayırayım. Ücretim bu olsun. İleride bana verdiklerini denetlemeye geldiğinde, dürüst olup olmadığını kolayca anlayabilirsin. Noktalı ve benekli olmayan keçilerim, kara olmayan kuzularım varsa, onları çalmışım demektir.” Lavan, “Kabul, söylediğin gibi olsun” dedi. Ama o gün çizgili ve benekli tekeleri, noktalı ve benekli keçileri, beyaz keçilerin hepsini, bütün kara kuzuları ayırıp oğullarına teslim etti.

Sonra Yakup'tan üç günlük yol kadar uzaklaştı. Yakup Lavan'ın kalan sürüsünü gütmeye devam etti. Yakup aselbent, badem, çınar ağaçlarından taze dallar kesti. Dalları soyarak beyaz çentikler açtı. Soyduğu çubukları koyunların önüne, su içtikleri yalaklara koydu. Koyunlar su içmeye gelince çiftleşiyorlardı. Çubukların önünde çiftleşince çizgili, noktalı, benekli yavrular doğuruyorlardı. Yakup kuzuları ayırıp sürülerin yüzünü Lavan'ın çizgili, kara hayvanlarına döndürüyordu. Kendi sürülerini ayrı tutuyor, Lavan'inkilerle karıştırmıyordu. Sürüdeki güçlü hayvanlar kızışınca, Yakup çubukları onların gözü önüne, yalaklara koyuyordu ki, çubukların yanında çiftleşsinler. Sürünün zayıf hayvanlarının önüneyse çubuk koymuyordu. Böylece zayıf hayvanları Lavan, güçlüleri Yakup aldı. Yakup alabildiğine zenginleşti. Çok sayıda sürü, erkek ve kadın köle, deve, eşek sahibi oldu.

Yaratılış 31:1-13 Lavan'ın oğulları, “Yakup babamızın sahip olduğu her şeyi aldı” dediler, “Bütün varlığını babamıza ait şeylerden kazandı.” Yakup bu sözleri duyunca, Lavan'ın kendisine karşı tutumunun eskisi gibi olmadığını anladı. RAB Yakup'a, “Atalarının

topraklarına, akrabalarının yanına dön” dedi, “Seninle olacağım.” Bunun üzerine Yakup Rahel’le Lea’yı sürüsünün bulunduğu kırlara çağırttı. Onlara, “Bakıyorum, babanız bana eskisi gibi davranmıyor” dedi, “Ama babamın Tanrısı benimle birlikte. Var gücümle babanıza hizmet ettiğimi bilirsiniz. Ne yazık ki, babanız beni aldattı, ondan alacağımı on kez değiştirdi. Ama Tanrı bana kötülük etmesine izin vermedi. Babanız, ‘Ücret olarak noktalı hayvanları al’ deyince, bütün sürü noktalı doğurdu. ‘Ücret olarak çizgili olanları al’ deyince de bütün sürü çizgili doğurdu. Tanrı babanızın hayvanlarını aldı, bana verdi. “Sürülerin çiftleştiği mevsimde bir düş gördüm. Çiftleşen tekeler çizgili, noktalı, kırçıldı. Düşümde Tanrı’nın meleği bana, ‘Yakup!’ diye seslendi. ‘Buyur’ dedim. Bana, ‘Bak, bütün çiftleşen tekeler çizgili, noktalı ve kırçıl’ dedi, ‘Çünkü Lavan’ın sana yaptıklarının hepsini gördüm. Ben Beytel’in Tanrısı’yım. Hani orada bana anıt dikip meshetmiş, adak adamıştın. Kalk, bu ülkeden git, doğduğun ülkeye dön.’ ”

Tanrı bir kişiyi kutsamışsa o kişi her neye el atarsa başarılı olur. Kutsanmış olan kişinin hakkı gasp edilse bile, Tanrı kutsamış olduğu

kişiden çalınanların yerine kat kat fazlasını geri koyar. Aynı zamanda koşullar ve kişinin doğal yetenekleri, o kişinin gelişmesi, büyümesi için yeterli olmayabilir, fakat Tanrı'nın kutsaması doğaüstü bir biçimde kişiyi geliştirir ve büyütür. Yakup'un sürüsünün sıra dışı bir biçimde büyümesinin nedeni, Yakup'un kutsama altında olmasındandır.

38. Yakup Adının İsrail'e Dönüşmesi

Yaratılış 32:22-32 Yakup o gece kalktı; iki karısını, iki cariyesini, on bir oğlunu yanına alıp Yabbuk Irmağı'nın sığ yerinden karşıya geçti. Onları geçirdikten sonra sahip olduğu her şeyi de karşıya geçirdi. Böylece Yakup arkada yalnız kaldı. Bir adam gün ağarınca kadar onunla güreşti. Yakup'u yenemeyeceğini anlayınca, onun uyluk kemiğinin başına çarptı. Öyle ki, güreşirken Yakup'un uyluk kemiği çıktı. Adam, "Bırak beni, gün ağarıyor" dedi. Yakup, "Beni kutsamadıkça seni bırakmam" diye yanıtladı. Adam, "Adın ne?" diye sordu. "Yakup." Adam, "Artık sana Yakup değil, İsrail denecek" dedi, "Çünkü Tanrı'yla, insanlarla güreşip yendin." Yakup, "Lütfen adını söyler misin?" diye sordu. Ama

adam, “Neden adımı soruyorsun?” dedi. Sonra Yakup'u kutsadı. Yakup, “Tanrı'yla yüzyüze görüştüm, ama canım bağışlandı” diyerek oraya Peniel adını verdi. Yakup Peniel'den ayrılırken güneş doğdu. Uyluğundan ötürü aksıyordu. Bu nedenle İsraililer bugün bile uyluk kemiğinin üzerindeki siniri yemezler. Çünkü Yakup'un uyluk kemiğinin başındaki sinire çarpılmıştı.

Yakup bir melekke sabaha kadar güreşir. Burada Yakup dünyadan edindiği her şeyi bir yana bırakarak, yalnız bir biçimde Tanrı'nın meleğiyle karşı karşıya gelir. Yakup her şeyi geride bırakarak, yalnızca Tanrı'ya bakar ve O'na güvenmeyi seçer. Yakup ısrarla meleği bırakmaz ve kendisini kutsamasını ister. Çünkü Yakup kutsamanın yalnızca Tanrı'dan geldiğini bilir. Yakup'un yaşamından kırılıp ondan uzaklaştırılması gereken bazı şeyler vardır (uyluk kemiğinin kırılması) ve bu kırılmadan sonra adı da değişir. Adı Yakup'tan (Topuk tutar ya da Hileci) İsrail'e (Tanrı'nın prensi) dönüşür. Bu dönüşümle Yakup İsrail olarak asıl kimliğine kavuşur. Yeni bir ada kavuşmadan asıl kimliğimize sahip olamayız. Bu yalnızca Mesih'e iman edilerek kavuşulan, yeniden doğuşa işaret eder.

39. İsim ve Kader

Yaratılış 35:18 Ama Rahel ölmek üzereydi. Can verirken oğlunun adını Ben-Oni koydu. Babası ise çocuğa Benyamin adını verdi.

Ben-Oni :Kederimin oğlu

Benyamin:Sağ elimin oğlu ya da Güneyli oğlu

İsimler, insanların kaderlerini belirler, bu yüzden isim seçimi çok önemlidir. İsimlerin anlamları kutsanma taşımalıdır. Bunun farkında olan Yakup oğlunun adını hemen değiştirmiştir. Sağ elimin oğlu olarak adını değiştirmiş. Sağ el güç ve yüceliği simgeler, böylece Benyamin soyundan birçok güçlü ve görkemli krallar çıkmıştır.

40. Rüyalar ve Gelecek

Yaratılış 37:5-11 Yusuf bir düş gördü. Bunu kardeşlerine anlatınca, ondan daha çok nefret ettiler. Yusuf, “Lütfen gördüğüm düşü dinleyin!” dedi, “Tarlada demet bağlıyorduk. Ansızın benim demetim kalkıp dikildi. Sizinkilerse, çevresine toplanıp önünde eğildiler.” Kardeşleri, “Başımıza kral mı ola-

caksın? Bizi sen mi yöneteceksin?” dediler. Düşlerinden, söylediklerinden ötürü ondan büsbütün nefret ettiler. Yusuf bir düşünce daha görüp kardeşlerine anlattı. “Dinleyin, bir düşünce daha gördüm” dedi, “Güneş, ay ve on bir yıldız önümde eğildiler.” Yusuf babasıyla kardeşlerine bu düşünceyi anlatınca, babası onu azarladı: “Ne biçim düşünce bu?” dedi, “Ben, annen, kardeşlerin gelip önünde yere mi eğileceğiz yani?” Kardeşleri Yusuf'u kıskanıyordu, ama bu olay babasının aklına takıldı.

Tüm zamanları gören Tanrı, bazı zamanlarda rüyalar aracılığıyla gelecekte bazı resimler gösterir, bununla gelecekteki konular hakkında insanlara yol gösterir.

41. Tanrı'nın Kutsaması Yusuf'un Üzerindeydi

Yaratılış 39:1-6 İsmaililer Yusuf'u Mısır'a götürmüştü. Firavunun görevlisi, muhafız birliği komutanı Mısırlı Potifar onu İsmaililer'den satın almıştı. RAB Yusuf'la birlikteydi ve onu başarılı kılıyordu. Yusuf Mısırlı efendisinin evinde kalıyordu. Efendisi RAB'bin Yusuf'la birlikte olduğunu, yaptığı her işte

onu başarılı kıldığını gördü. Yusuf'tan hoşnut kalarak onu özel hizmetine aldı. Evinin ve sahip olduğu her şeyin sorumluluğunu ona verdi. Yusuf'u evinin ve sahip olduğu her şeyin sorumlusu atadığı andan itibaren RAB Yusuf sayesinde Potifar'ın evini kutsadı. Evini, tarlasını, kendisine ait her şeyi bereketli kıldı. Potifar sahip olduğu her şeyin sorumluluğunu Yusuf'a verdi; yediği yemek dışında hiçbir şeyle ilgilenmedi.

Tanrı beraber olduğu insanları her koşulda kutsar ve hatta onların çevresinde bulunan diğer insanları bile bu kutsanmalara ortak eder. Tanrı'nın seçmiş olduğu kişi yönetici olduğunda bereket yağmaya başlar. Bir işin bereket getirmesi de koşullara bağlı değil o işin başında Tanrı'nın kutsamış olduğu kişinin olup olmadığına bağlıdır.

42. Bir Düşü İki Kere Görmenin Anlamı

Yaratılış 40:1-23 Bir süre sonra Mısır Kralı'nın sakisiyle fırıncısı efendilerini gücendirdiler. Firavun bu iki görevlisine, baş

sakiyle fırıncıbaşına öfkeleni. Onları muhafız birliği komutanının evinde, Yusuf'un tutsak olduğu zindanda göz altına aldı. Muhafız birliği komutanı Yusuf'u onların hizmetine atadı. Bir süre zindanda kaldılar. Firavunun sakisiyle fırıncısı tutsak oldukları zindanda aynı gece birer düş gördüler. Düşleri farklı anlamlar taşıyordu. Sabah Yusuf yanlarına gittiğinde, onları tedirgin gördü. Efendisinin evinde, kendisiyle birlikte zindanda kalan firavunun görevlilerine, “Niçin suratınız asık bugün?” diye sordu. “Düş gördük ama yorumlayacak kimse yok” dediler. Yusuf, “Yorum Tanrı'ya özgü değil mi?” dedi, “Lütfen düşününüzü bana anlatın.” Baş saki düşünüyü Yusuf'a anlattı: “Düşümde önümde bir asma gördüm. Üç çubuğu vardı. Tomurcuklar açar açmaz çiçeklendi, salkım salkım üzüm verdi. Firavunun kâsesi elimdeydi. Üzümleri alıp firavunun kâsesine sıktım. Sonra kâseyi ona verdim.” Yusuf, “Bu şu anlama gelir” dedi, “Üç çubuk üç gün demektir. Üç gün içinde firavun seni zindandan çıkaracak, yine eski görevine döneceksin. Geçmişte olduğu gibi yine ona sakilik yapacaksın. Ama her şey yolunda giderse, lütfen beni anımsa. Bir iyilik yap,

firavuna benden söz et. Çıkar beni bu zindandan. Çünkü ben İbrani ülkesinden zorla kaçırıldım. Burada da zindana atılacak bir şey yapmadım.” Fırcıbaşı bu iyi yorumu duyunca, Yusuf'a, “Ben de bir düş gördüm” dedi, “Başımın üstünde üç sepet beyaz ekmek vardı. En üstteki sepette firavun için pişirilmiş çeşitli pastalar vardı. Kuşlar başımın üstündeki sepette pastaları yiyorlardı.” Yusuf, “Bu şu anlama gelir” dedi, “Üç sepet üç gün demektir. Üç gün içinde firavun seni zindandan çıkarıp ağaca asacak. Kuşlar etini yiyecekler.” Üç gün sonra, firavun doğum gününde bütün görevlilerine bir şölen verdi. Görevlilerinin önünde baş sakisiyle fırcıbaşını zindandan çıkardı. Yusuf'un yaptığı yoruma uygun olarak baş sakisini eski görevine atadı. Baş saki firavuna şarap sunmaya başladı. Ama firavun fırcıbaşını astırdı. Gelgelelim, baş saki Yusuf'u anımsamadı, unuttu gitti.

Yaratılış 41:1-36 Tam iki yıl sonra firavun bir düş gördü: Nil Irmağı'nın kıyısında duruyordu. İrmaktan güzel ve semiz yedi inek çıktı. Sazlar arasında otlamaya başladılar. Sonra yedi çirkin ve cılız inek çıktı. Irmağın kıyısında öbür ineklerin yanında durdular.

Çirkin ve cılız inekler güzel ve semiz yedi ineği yiyince, firavun uyandı. Yine uykuya daldı, bu kez başka bir düş gördü: Bir sapta yedi güzel ve dolgun başak bitti. Sonra, cılız ve doğu rüzgarıyla kavrulmuş yedi başak daha bitti. Cılız başaklar, yedi güzel ve dolgun başağı yuttular. Firavun uyandı, düş gördüğünü anladı. Sabah uyandığında kaygılıydı. Bütün Mısırlı büyücüleri, bilgeleri çağırttı. Onlara gördüğü düşleri anlattı. Ama hiçbiri firavunun düşlerini yorumlayamadı. Bu arada baş saki firavuna, “Bugün suçumu itiraf etmeliyim” dedi, “Kullarına –bana ve fırıncıbaşına– öfkelenince bizi zindana, muhafız birliği komutanının evine kapattın. Bir gece ikimiz de düş gördük. Düşlerimiz farklı anlamlar taşıyordu. Orada bizimle birlikte muhafız birliği komutanının kölesi İbrani bir genç vardı. Gördüğümüz düşleri ona anlattık. Bize bir bir yorumladı. Her şey onun yorumladığı gibi çıktı: Ben görevime döndüm, fırıncıbaşısya asıldı.” Firavun Yusuf’u çağırttı. Hemen onu zindandan çıkardılar. Yusuf tıraş olup giysilerini değiştirdikten sonra firavunun huzuruna çıktı. Firavun Yusuf’a, “Bir düş gördüm” dedi, “Ama kimse yorumlayamadı. Duyduğun her düşü yorumlayabildiğini

işittim.” Yusuf, “Ben yorumlayamam” dedi, “Firavuna en uygun yorumu Tanrı yapacaktır.” Firavun Yusuf’a anlatmaya başladı: “Düşümde bir ırmak kıyısında duruyordum. İrmaktan semiz ve güzel yedi inek çıktı. Sazlar arasında otlamaya başladılar. Sonra arık, çirkin, cılız yedi inek daha çıktı. Mısır’da onlar kadar çirkin inek görmedim. Cılız ve çirkin inekler ilk çıkan yedi semiz ineği yedi. Ancak kötü görünüşleri değişmedi. Sanki bir şey yememiş gibi görünüyordlardı. Sonra uyandım. “Bir de düşümde bir sapta dolgun ve güzel yedi başak bittiğini gördüm. Sonra solgun, cılız, doğu rüzgarının kavurduğu yedi başak daha bitti. Cılız başaklar yedi güzel başağı yuttular. Büyücülere bunu anlattım. Ama hiçbiri yorumlayamadı.” Yusuf, “Efendim, iki düş de aynı anlamı taşıyor” dedi, “Tanrı ne yapacağını sana bildirmiş. Yedi güzel inek yedi yıl demektir. Yedi güzel başak da yedi yıldır. Aynı anlama geliyor. Daha sonra çıkan yedi cılız, çirkin inek ve doğu rüzgarının kavurduğu yedi solgun başaksa yedi yıl kıtlık olacağı anlamına gelir. “Söylediğim gibi, Tanrı ne yapacağını sana göstermiş. Mısır’da yedi yıl bolluk olacak. Sonra yedi yıl öyle bir kıtlık olacak ki, bolluk yılları hiç anımsanmayacak. Çünkü kıtlık

ülkeyi kasıp kavuracak. Ardından gelen kıtlık bolluğu unutturacak, çünkü çok şiddetli olacak. Bu konuda iki kez düş görmenin anlamı, Tanrı'nın kesin kararını verdiğini ve en kısa zamanda uygulayacağını gösteriyor. "Şimdi firavunun akıllı, bilgili bir adam bulup onu Mısır'ın başına getirmesi gerekir. Ülke çapında adamlar görevlendirmeli, bunlar yedi bolluk yılı boyunca ürünlerin beşte birini toplamalı. Gelecek verimli yılların bütün yiyeceğini toplansınlar, firavunun yönetimi altında kentlerde depolayıp korusunlar. Bu yiyecek, gelecek yedi kıtlık yılı boyunca Mısır'da ihtiyat olarak kullanılacak, ülke kıtlıktan kırılmayacak."

Yusuf sakinin, fırıncının ve firavunun düşünü yorumlar. Bir düşü iki kez görmenin anlamı, Tanrı'nın kararını verdiğini ve en kısa zamanda uygulayacağı anlamına gelir. Tanrı'nın atamış olduğu kişi ülkenin başına geçtiğinde, o ülke kıtlıktan kurtulur ve bolluğa kavuşur. Bu yüzden Tanrı'nın seçmediği kişi için başına geçtiğinde ise o işin sonu iyi olmaz. Çünkü kutsanma yalnızca Tanrı'dan gelir ve O'nun kutsaması da seçtiği kişiler aracılığıyla dünyaya gelir.

43. Tanrı Kötülüğü İyiliğe Çevirir

Yaratılış 50:15-21 Babalarının ölümünden sonra Yusuf'un kardeşleri, "Belki Yusuf bize kin besliyordur" dediler, "Ya ona yaptığımız kötülüğe karşılık bizden öç almaya kalkarsa?" Böylece Yusuf'a haber gönderdiler: "Babamız ölmeden önce Yusuf'a şöyle deyin diye buyurmuştu: 'Kardeşlerin sana kötülük yaptılar, lütfen onların suçunu, günahını bağışla.' Ne olur şimdi günahımızı bağışla. Biz babanın Tanrısı'nın kullarıyız." Yusuf bu haberi alınca ağladı. Bunun üzerine kardeşleri gidip onun önünde yere kapanarak, "Senin köleniz" dediler. Yusuf, "Korkmayın" dedi, "Ben Tanrı mıyım? Siz bana kötülük düşündünüz, ama Tanrı bugün olduğu gibi birçok halkın yaşamını korumak için o kötülüğü iyiliğe çevirdi. Korkmanıza gerek yok, size de çocuklarınıza da bakacağım." Yüreklerine dokunacak güzel sözlerle onlara güven verdi.

Tanrı'dan yalnızca iyilik gelir ve insanların yapmış oldukları yanlış seçimlerden dolayı başlarına gelen kötülükleri bile Tanrı iyiliğe çevirebilir. Bunun nedeniyse Tanrı'nın sevgi ve her zaman iyi olmasıdır.

44. Yusuf İSA'nın Gölgesidir

◆ *Yaratılış 37:3-4 İsrail Yusuf'u öbür oğullarının hepsinden çok severdi. Çünkü Yusuf onun yaşlılığında doğmuştu. Yusuf'a uzun, renkli bir giysi yaptırmıştı. Yusuf'un kardeşleri babalarının onu kendilerinden çok sevdiğini görünce, ondan nefret ettiler. Yusuf'a tatlı söz söylemez oldular.*

İsa, Göksel Baba'nın biricik Oğlu'dur, akrabaları ve Yahudiler tarafından kıskanılmıştır.

◆ *Yaratılış 37:18-23 Kardeşleri onu uzaktan gördüler. Yusuf yanlarına varmadan, onu öldürmek için düzen kurdular. Birbirlerine, "İşte düş hastası geliyor" dediler, "Hadi onu öldürüp kuyulardan birine atalım. Yabanıl bir hayvan yedi deriz. Bakalım o zaman düşleri ne olacak!" Ruben bunu duyunca Yusuf'u kurtarmaya çalıştı: "Canına kıymayın" dedi, "Kan dökmeyin. Onu şu ıssız*

yerdeki kuyuya atın, ama kendisine dokunmayın.” Amacı Yusuf’u kurtarıp babasına geri götürmekti. Yusuf yanlarına varınca, kardeşleri sırtındaki renkli uzun giysiyi çekip çıkardılar ve onu susuz, boş bir kuyuya attılar.

Yusuf’un ölmesini kardeşlerinin hepsi istemiştir. Ruben Yusuf’un öldürülmesi fikrine karşı çıktı. Aynı şekilde Yahudilerin tamamı da İsa’nın öldürülmesini istemiyordu ve İsa’ya ilk iman edenler de Yahudiler’di.

- ◆ *Yaratılış 37:25-28 Yemek yemek için oturduklarında, Gilat yönünden bir İsmaili kervanının geldiğini gördüler. Develeri kitre, pelesenk, laden yüklüydü. Mısır’a gidiyorlardı. Yahuda, kardeşlerine, “Kardeşimizi öldürür, suçumuzu gizlersek ne kazanırız?” dedi, “Gelin onu İsmaililer’e satalım. Böylece canına dokunmamış oluruz. Çünkü o kardeşimizdir, aynı kanı taşıyoruz.”*

Kardeşleri kabul etti. Midyanlı tüccarlar oradan geçerken, kardeşleri Yusuf'u kuyudan çekip çıkardılar, yirmi gümüşe İsmaililer'e sattılar. İsmaililer Yusuf'u Mısır'a götürdüler.

Yakup'un on iki oğlundan biri olan Yahuda'nın önerisiyle Yusuf yirmi gümüşe İsmaililer'e satılmıştır. Onikiler'den biri olan Yahuda İskariot da aynı şekilde otuz gümüş karşılığında İsa'yı başkahnilere ihbar etmiştir.

Kardeşleri Yusuf'u kuyuya attılar, köle olarak sattılar. Buna rağmen Yusuf kardeşlerinden intikam almayı düşünmedi, tersine onları bağışladı. Kardeşlerine ve çocuklarına bakaçağını söyledi, güzel sözlerle onlara güven verdi. Benzer şekilde İsa'da Yahudileri hala seviyor ve onları kurtarmak istiyor.

- ◆ ***Yaratılış 41:38-45 Firavun görevlilerine, "Bu adam gibi Tanrı Ruhu'na sahip birini bulabilir miyiz?" diye sordu. Sonra Yusuf'a, "Madem Tanrı bütün bunları sana açıkladı, senden***

daha akıllısı, bilgilisi yoktur” dedi, “Sarayımın yönetimini sana vereceğim. Bütün halkım buyruklarına uyacak. Tahttan başka senden üstünlüğüm olmayacak. Seni bütün Mısır'a yönetici atıyorum.” Sonra mührünü parmağından çıkarıp Yusuf'un parmağına taktı. Ona ince ketenden giysi giydirdi. Boynuna altın zincir taktı. Onu kendi yardımcısının arabasına bindirdi. Yusuf'un önünde, “Yol açın!” diye bağurdular. Böylece firavun ona bütün Mısır'ın yönetimini verdi. Firavun Yusuf'a, “Firavun benim” dedi, “Ama Mısır'da senden izinsiz kimse elini ayağını oynatmayacak.” Yusuf'un adını Safenat-Paneah koydu. On Kenti'nin kâhini Potifera'nın kızı Asenat'ı da ona karı olarak verdi. Yusuf ülkeyi boydan boya dolaştı.

Bütün Mısır'ın yönetimi Yusuf'a verilmiştir. Mısır Dünya'yı simgeler. Göksel Baba da gökte ve yeryüzünde bütün yetkiyi İsa'ya vermiştir.

- ◆ *Yaratılış 41:46 Yusuf firavunun hizmetine girdiğinde otuz yaşındaydı. Firavunun huzurundan ayrıldıktan sonra bütün Mısır'ı dolaştı.*

Luka 3:23 İsa görevine başladığı zaman otuz yaşlarındaydı.